

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

✉: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@panasztestulet.hu

🌐: www.panasztestulet.hu

Ügyszám: FRP/791/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

345/2013. (XI. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2013. november 6-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2013. november 26-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

elutasítja.

A Testület megállapítása szerint egyrészt a panasz elbírálására nincsen hatásköre, másrészt a panasz elkésett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2013. október 18-án előterjesztett beadványában előadta, hogy a R. városi Rendőrkapitányság által 2013. július 7-én foganatosított intézkedéssel szemben panasszal él.

[Tekintettel arra, hogy a panaszos több részletben, több intézkedésre vonatkozóan adta elő kifogásait, és mindegyik esetben különböző iratokat csatolt (amelyek nem feltétlenül voltak egymással összefüggésbe hozhatóak, illetve nem arra a panaszra vonatkoztak), a Testület ezek áttekintése után ismerteti az egymáshoz kapcsolható panaszokat és iratokat.]

A panaszos panaszában arról számol be, hogy 2013. július 7-én előállították, mivel nem tudta magát személyi igazolvánnyal igazolni. *(A Testület megjegyzi, hogy a panaszos panaszaiban 2013. július 7. és július 31. napját is megjelöli ugyanarra az intézkedésre vonatkozóan, amelyből a július 7-i nyilvánvalóan téves, elírás következménye.)* Előállítása során a rendőrök megbilincseltek és megszegyenítő módon jártak el vele, majd a rendőrkapitányságról 2013. július 31-én 21 óra 50 perckor engedték haza. Az intézkedés során két biciklit lefoglaltak a rendőrök, amit azóta sem kapott vissza, továbbá lefoglalásra került 8 cső kukorica. Az

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

intézkedés okáról és körülményeiről a panasz azt tartalmazza, hogy a panaszos T. községben a főút szélén közlekedett fiával, P. I.-vel, aki autista. A panaszosnak hasmenése volt, ezért bement az út menti kukoricásba, hogy könnyítsen magán. Két rendőr bevárta a panaszost a kukoricatáblánál, nem hitték el neki, hogy a 8 cső kukoricát találta. A panaszosnál nem volt személyi igazolvány, ezért előállították. A két rendőr nem engedte meg, hogy a panaszos elmenjen a wc-re, döntésüket azzal indokolták, hogy a panaszos intézkedés alatt áll. A panaszos állítása szerint két órát feküdt a tűző napon a földön, megbilincselve. Két óra elteltével egy rendőrnő érkezett oda, aki felállította a panaszost. A helyszínen fotókat készítettek, majd bevitték a rendőrségre. A panaszoshoz orvost hívtak, aki meggyőződött arról, hogy „milyen szorosan bilincseltek meg, a kezén látszódtak ennek nyomai”. Az egyik rendőr eljárást indított ellene, mivel a rendőr állítása szerint a panaszos hozzávágta a biciklijét, amitől megsérült. A rendőr „a vádemelés során elérte, hogy a panaszos véleménye ne számíton, felhasználta ellene az orvosi szakvéleményt”. A panaszos tájékoztatása szerint a szomszédja mindenféle papáirt beszerzett, aminek következtében az É. község jegyzőjénél cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezési eljárás van folyamatban ellene. A panaszos állítása szerint senki nem hisz neki sem az ügyészségen, sem a bíróságon, az „egészségét használják fel ellene”. A panaszos kéri, hogy a Testület derítse ki, hogy mitől és sérült meg a rendőr keze. A panaszos állítása szerint alaptalanul vádolta meg őt a rendőr azzal, hogy rátámadt, állítása szerint nem dulakodtak, éppen ezért feleslegesen bilincseltek meg.

a) A panaszos melléklete az előállítás időtartamáról kiállított igazolást. Az igazolás szerint a panaszos előállítása 2013. július 31-én 15 óra 55 perctől 21 óra 50 percig tartott, hozzátartozója kiértesítését nem kérte, ugyanakkor az előállítással szemben panasszal élt, amiatt, hogy a napon kellett a földön feküdnie hátrabilincsel kézzel, továbbá kifogásolta a vipera és bilincs használatát.

b) A szabálysértési feljelentés szerint a panaszos a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 177. § (1) bekezdésébe ütköző szabálysértést követte el. A szolgálat teljesítése során az ügyelet utasítására jelentek meg a T. és É. község között lévő kukoricaföldön, mivel telefonon bejelentés érkezett, hogy a Sz. községbe való cigányok sárga kombi gépkocsival lopják a kukoricát. A helyszínre kiérkezve a földúton a panaszost és fiát személyi igazolványuk átadására szólítottak fel, mivel a panaszosnál a kerékpárja kosarában kukoricát találtak. A panaszos elismerte, hogy azokat az imént törte le. A történetet a rendőrök jelentették az ügyeletesnek, aki a panaszos és fia előállítására adott utasítást.

c) Az eljárás alá vont személy meghallgatásról készült, 2013. július 31-én 20 óra 38 perckor felvett jegyzőkönyv az intézkedéssel kapcsolatban a következőket tartalmazza.

A panaszos rokonaihoz tartott kerékpárján a fiával, azonban lemaradt az úton, mivel hasmenése volt. A zsák azért volt a panaszosnál, mert a pulykának füvet és csalánt akart szedni. A Berki út kukoricás mellett visz el, ezért a panaszos bement füvet szedni, egyúttal leszedett 8 cső kukoricát is. A panaszos elmondta, hogy a fia semmit nem tett, csak vele volt, illetve azt is, hogy a fia születésétől fogva beteg, autista, a panaszos a gondnoka. A rendőrök kiérkezésekor a kukoricát eldobta, azt mondta a rendőröknek, hogy nincs rá szüksége és vissza is adta. A panaszos tudta, hogy a kukoricás a vadkerti termelészövetkezet tulajdona, de nem tudta, hogy csak engedéllyel lehet kukoricát szedni.

c) A panaszos beadványához csatolta R. városi Rendőrkapitányság 2013. augusztus 27-én kelt, 2013. július 31-én fogantatosított rendőri intézkedés ellen benyújtott panaszt elbíráló, határozatát. A határozatból kiderül, hogy a fentiekben leírtak miatt, azonos tartalommal a panaszos az intézkedést fogantatosító rendőrkapitányságon is panaszt tett.

A határozat indoklása szerint 2013. július 31-én ismeretlen személy bejelentést tett a R. városi Rendőrkapitányság ügyeletére, mely szerint T. És É. község közti kukoricaföldön lopják a kukoricát. Az ügyeletes helyszínre küldött két járőrt, akik tetten érték a panaszost és fiát, akik a T. községi Nagytáblából 8 cső kukoricát törtek le, eltulajdonítási szándékkal. Ezt követően igazolásra szólították fel a panaszost és fiát. Az igazoltatás alatt a panaszos többször el akarta hagyni a helyszínt, kerékpárját tolva. Ennek megakadályozására K. I. r. főtörzsőrmester megfogta a kerékpárra szerelt hátsó kosarat, a panaszos ezt észlelve megemelte a kerékpár első részét és a biciklit a r. főtörzsőrmester irányába dobta, aki a bicikli elkapása miatt sérüléseket szenvedett. A kerékpár földre helyezése után testi kényszer útján a panaszost a földre vitte, és további támadás megakadályozása érdekében megbilincselte, majd felültette.

A határozat a panaszt – a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a Rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: szolgálati szabályzat) rendelkezései alapján – mint alaptalant, elutasította.

d) A panaszos mellékelte az illetékes rendőrkapitányság 1 db fehér színű műanyag zsákot és a benne lévő 8db csöves kukorica, valamint 1 darab duplavázás mountain bike típusú női kerékpár – mint tárgyi bizonyítási eszközök– lefoglalásáról szóló, 2013. július 31-én kelt határozatokat. A határozat ismertetésétől a Testület eltekint, mivel nem tartalmaz releváns információt a beadvánnyal kapcsolatban.

e) A panaszos mellékelte a rendőrkapitányság fiára vonatkozó, büntethetőséget kizáró ok miatt a tulajdon elleni szabálysértés miatti eljárás megszüntetéséről szóló, 2013. október 7-én kelt határozatát.

f) A B. városi Járásbíróság 2013. október 22-én kelt határozatával tulajdon elleni szabálysértés (lopás) szabálysértés elkövetése miatt figyelmeztetésben részesítette a panaszost. Ugyanez a határozat rendelkezett a kerékpár lefoglalásának megszüntetéséről és kiadásáról is.

g) A hivatalos személy elleni erőszak büntetőjében indult eljárásban a panaszos részére a S. városi Nyomozó Ügyészség védőt rendelt ki 2013. augusztus 8-án kelt határozatával.

h) A S. városi Nyomozó Ügyészség 2013. október 8-án a panaszos igazságügyi orvosszakértői vizsgálatát és vélemény előterjesztését rendelte el.

2) A panaszost a Testület titkárságvezetője 2013. október 30-án kelt levelében tájékoztatta a panaszost a Testületre irányadó hatásköri és eljárásjogi szabályokról.

3) A panaszos 2013. október 24-én előterjesztett újabb beadványát a Testület 2013. október 30-án iktatta. (A panaszos ezt követően a beadványt még 2013. november 4-én és 6-án is kiegészítette.)

A panaszos beadványában szomszédjával fennálló, régebb (2007) óta húzódó, rendkívül rossz viszonyát írja le, melyhez számos hatósági iratot csatolt. A beadványból lényegében az tűnik ki, hogy valamilyen szabálysértési eljárást panaszol a panaszos, olyan szempontból, hogy a „szomszédai vádaskodása alapján eldöntötték, hogy ellene kizáró gondnokságot indítanak”. (Ennek kapcsán megemlíti egy 2010 októberében készült igazságügyi orvosszakértői véleményt is.) Az iratok közt szerepelt egy be nem azonosítható időpontban történt eset és vallomás, mely szerint a panaszos szomszédja lelökte őt a biciklijéről, majd belökte az árokba. Az eset részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

a) Az iratok közt szerepel egy 2010. július 14-én történt incidens, amelynél a panaszos szomszédjához érkező sógornő feljelentést tett becsületsértés miatt a panaszos ellen, azonban megállapítást nyert, hogy a sérelmezett kifejezések bűncselekmény megállapítására nem voltak alkalmasak, csak becsületsértés szabálysértésének minősülhetnek, ezért a feljelentést áttették É. község jegyzőjéhez. Ugyanezen eset kapcsán a szomszéd a kitérő rendőröknek arról számolt be, hogy a panaszos sóderből kinyert kövekkel dobálja rendszeresen a házát, ahogyan tette 2010. július 10-én is. Az eset miatt a panaszossal szemben tulajdon elleni szabálysértés miatt É. jegyzője figyelmeztetésben részesítette a panaszost. (A mellékelt határozatok további részletes ismertetésétől a Testület eltekint.)

b) 2010. október 12-én gyanúsítottként hallgatták meg a panaszost, az erről készült jegyzőkönyv szerint a panaszos megalapozottan gyanúsítható azzal, hogy 2010. februárja óta folyamatosan zaklatja és fenyegeti szomszédait, azzal, hogy körbe locsolja a házukat benzinnel, elvágja a gyerekeik nyakát és leönti őket sósavval. A panaszos cáfolta a zaklatást.

c) 2010. december 30-án T. község Polgármesteri Hivatalának jegyzője a 2010. november 26-án elkövetett csendháborítás szabálysértése miatt figyelmeztetésben részesítette a panaszost.

d) A panaszos mellékelte R. város Gyámhivatalának a B. városi Bíróságnak címzett 2011. május 17-én kelt keresetét, amelyben a gyámügyi ügyintéző a panaszos cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezését indítványozza. A gyámhivatal ügyintézője a csatolt iratokra hivatkozva megemlíti, hogy a panaszos, mint gyanúsított ellen a B. városi Rendőrkapitányságon még 2010-ben indult nyomozás, amely során az ügyben kirendelt igazságügyi elmeorvos szakértő véleménye alapján eljárást a városi ügyészség megszüntette vele szemben, és kezdeményezték a jegyzőnél a panaszos gondnokság alá helyezését. A két igazságügyi elmeorvos szakértő 2010. október 22-én kiállított szakvéleménye szerint a panaszos a kóros elmeállapotából eredendően ügyei viteléhez szükséges belátási képességgel nem rendelkezik. (Mivel a panaszos időközben lakóhelyet váltott, a B. városi Gyámhivatal áttette az ügyet az illetékes R. városi Gyámhivatalhoz.) A panaszos az eljárás során minden együttműködést és közreműködést megtagadott, és közölte, hogy mindenkit fel fog jelenteni zaklatásért. A keresetben a gyámhivatal újabb igazságügyi elmeorvosszakértői vizsgálat elrendelését indítványozta, annak megállapítása céljából, hogy a panaszos ön-és közveszélyessége okán szükséges-e a kényszergyógykezelésének elrendelése.

A Testület rendelkezésére áll a B. városi Bíróság 2011. június 16-án tartott, gondnokság alá helyezési eljárás során készült tárgyalási jegyzőkönyv, amely a panaszos szomszédjának tanúvallomását tartalmazza, a panaszos betegségről és a panaszoshoz fűződő (megromlott) viszonyáról. A tárgyalás során újabb igazságügyi elmeorvosi szakorvos bevonásáról döntöttek. Egyebekben a Testület a jegyzőkönyv részletes ismertetésétől eltekint, mivel a sérelmezett rendőri intézkedésekkel kapcsolatban nem tartalmaz információt.

4) A 2013. október 24-én előterjesztett beadvány végén a panaszos egy 2013. január 29-én foganatosított rendőri intézkedést kifogásol. E panaszából és későbbi – 2013. november 4. és 6. napján előterjesztett – panasz-kiegészítéseiből a következők állapíthatók meg az esettel kapcsolatban.

2013. január 29-én rendkívül nagy számban rendőrök törtek be a panaszos házába, amelyet a panaszos a szomszédaival hoz összefüggésbe, mivel a kommandósok az ő kerítésük felől ugrottak be az udvarukba. Az intézkedés során kutyákkal vizsgálták át a házat, és fegyvereket is kerestek. Az intézkedés során ajtókat feszítettek ki, szekrényeket törtek össze, a panaszost és autista fiát testi kényszer és bilincs alkalmazásával előállították, mint egy közönséges bűnözőt. A panaszos elmondása szerint a fia a padláson volt, akit az intézkedés során bántalmaztak, majd eszméletlen állapotban, megbilincselve vitték ki a mentőautóig. A panaszost neveltség tárgyává tették, ahogyan odalökdösték az autóig és a hóban a földön kellett várakoznia, hátrabilincselte kezekkel. A panaszost és fiát ezt követően beszállították a B. Járásbíróság végzése alapján a városi kórház és rendelőintézet pszichiátriai osztályára, 30 napos kényszergyógykezelésre. A panaszos állítása szerint a „szomszédai intézték el, hogy őt ellehetetlenítsék, mivel rájött, hogy szomszédai lopják az áramot”. A panaszos egy DVD lemezt is csatolt beadványához, amelyen az udvarukra bekötött kamera felvételei láthatóak.

A panaszos kifogásolja, hogy a hatóságok sorozatosan elutasítják beadványait, valamint azt is, hogy „felkerült a világhálóra”, amivel szintén neveltségessé tették őt.

a) A mellékelt DVD-n összesen 23 db file található, az egyes felvételek dátummal vannak ellátva. Az első, közel 20 perc hosszúságú file a 2013. január 29-ei intézkedés napján készült, az intézkedés megkezdése előtt annyit látni, hogy a rendőrök nem jutnak be az ingatlanba, mivel a házba feltehetően nem engedik be őket: a rendőrök egymással hosszasan tanácskoznak, majd feszítő szerszám alkalmazásával a rendőrök bejutnak a kertkapun, és a bejárati ajtónál is próbálnak bejutni, azonban itt megszakad a felvétel. A képsorokon amúgy 4-5 rendőr és 2-3 civil ruhás ember látható.

A többi file ismertetésétől a Testület eltekint, mivel azokon jórészt 2010. és 2011. évi felvételek láthatóak, legtöbbször Émász teherautó érkezik a ház elé, többnyire szerelő is látható a felvételeken, illetve egy oszlopon futó kábelekről láthatóak képek. Rendőri intézkedésről nincs felvétel, csupán 3-4 felvételen van a ház előtt parkoló rendőrautó lefényképezve, ahogy a szomszédal tárgyalnak, vagy a házat fotózzák. (Feltehetően az egyik szabálysértési ügy kapcsán érkeztek ki a rendőrök.)

b) A Terrorelhárítási Központ (továbbiakban: TEK) 2013. február 7-én kelt végzésével érdemi vizsgálat nélkül elutasította a panaszos lányának (P. M.) panaszát, amelyet az édesanyjával és testvérével szemben 2013. január 29-én foganatosított intézkedése ellen nyújtott be.

A panasz e-mailen érkezett a BRFK ügyeletére még az intézkedés napján, 21 óra 11 perckor. A panaszos lánya panaszát a TEK ügyelet központi számán is megtette, valamint a Belügyminisztérium Panaszirodáján is előterjesztette, amelyet a BM Minsizteri Kabinet továbbított a TEK részére.

A végzés indoklása szerint az ügyben keletkezett dokumentumok figyelembevételével megállapítható, hogy a TEK munkatársai a 2013. január 29-én nem intézkedtek a panaszos lányával szemben az általa megjelölt helyen, így az ő alapvető jogát nem is érintette az intézkedés. A végzés rögzítette, hogy a panaszból nem volt levonható olyan következtetés,

amely szerint a panaszt az intézkedéssel érintettek érdekében terjesztették elő, így a panasz nem az előterjesztésre jogosulttól származik, ezért az érdemi vizsgálat nélkül elutasításra került.

c) A panaszos férjét 2013. június 6-án hallgatták meg a S. városi Nyomozó Ügyészségen, mint tanút. Elmondása szerint az eset egy keddi napon történt, ő éppen munkában volt, azonban a főnökei szóltak, hogy menjen haza, mivel rendőrautókat láttak a házuknál. A férfi arra érkezett haza, hogy a házuk 100 méteren belül le volt zárva, nem engedték oda az ott lakókat sem. A helyszínen volt a TEK, a tűzoltóság és a mentősök. A helyi önkéntes tűzoltó parancsnok engedélyt kért a polgármester asszonytól az akció elindítására. Három irányból közelítették meg a házukat, az óraszekrényen áramtalanították a lakást. A panaszost sem engedték közel, annyit látott, hogy a feleségét terelgetik az udvaron, a kezei hátra voltak bilincselve. Ahogy terelgették kifelé, az egyik kommandós szabályszerűen kilökte őt a kapun, ekkor a felesége beesett az árokba. Egy másik kommandós ekkor megfogta a ruháját és a földön húzta egészen a mentőautóig. A felesége szólt, hogy fáj a keze, mire a kommandós nevetve válaszolta, hogy neki is fájna, ha hátra lenne bilincselve. A föld jeges és havas volt, de a feleségének ott kellett ülnie egészen addig, míg a fiát is ki nem hozták az épületből, körülbelül 5 perccel később.

A fiát három férfi hozta ki, az ő kezeit is hátrabilincselték. Ahogy kihozták, azt látta az édesapja, hogy folyik a taknya, nyála, ezért feltételezi, hogy bent gázsprayt alkalmaztak, mivel látta, hogy a rendőröknél spray van. A fia pulóvere le volt tépve, kék-zöld foltok voltak a vállán, szabályszerűen belökték a mentőautóba. Ezután a rendőrök átadták a mentősöknek a papírokat, egészen eddig ült a felesége a hóban, ekkor tették be őt is és elvitték őket B. városba. Amikor a kommandósok elhaladtak a férfi előtt, látta, hogy vipera volt náluk, és utána a fia is mondta, hogy azzal bántalmazták. A helyszínen egyébként füstbombát is eleresztettek, aminek nagy volt a hangja, a szagát is érezni lehetett mindenhol. Az ajtón lévő biztonsági zár miatt csak úgy tudtak bejutni a rendőrök, hogy tokostul bedöntötték. A kutyájukat is altatólővel elaltatták. A parkettát a kommandósok felszaggatták, a ruhásszekrényekből minden ki volt dobálva, emiatt használhatatlanná váltak, újat kellett venni.

A felesége és a fia 30 napig volt távol, mivel valamilyen bírósági döntés miatt ott kellett lenniük, de a panaszos férje erről nem tudott egyebet mondani. A panaszos férje megnevezte a két gyámhivatali ügyintézőt, akiknél az eljárás zajlik.

A fia utólag azt mondta az édesapjának, hogy a padláson találták meg, lelökték a létráról, ennek nyoma is volt. Az édesapa szerint azért fűjték le, hogy meg tudják bilincselni, de azt már nem érti, hogy a viperával miért kellett bántalmazni. A panaszos férje úgy tudja, hogy az esetről minden rendőrnek jelentést kellett írnia, azok biztosan megvannak. A férfi elmondta, hogy az egész intézkedés szükségtelen túlkapás volt, ha őt megkeresték volna, beengedte volna a rendőröket, és elmondta volna a családjának, hogy kórházba kell menniük, és minden gond nélkül megoldódott volna. Azt is elmondta kérdésre válaszolva, hogy mivel áramtalanították, a kamera fényt kapott és használhatatlan lett a felvétel.

d) 2013. július 17-én a panaszost a S. városi Nyomozó Ügyészségen, mint tanút hallgatták meg, az ismeretlen feljelentett ellen bántalmazás hivatalos eljárásban büntett miatt indult eljárásban. A nyomozás a panaszos lányának feljelentése alapján indult, aki kifogásolta az édesanyja és testvére bántalmazását.

A panaszos sértettként történő meghallgatása során előadta, hogy rossz viszonyt ápol a szomszédaival, és „egy ilyen ügyben őt kihallgatták, mint gyanúsított, ahol egy orvos is volt (elmeorvos szakértő), aki mindenféle kérdést tett fel. A véleményben az szerepel, hogy a panaszos elmebeteg, kényszergyógykezelésre szorul és ezzel az anamnézissel azóta is folyamatosan visszaélnék, a szomszédja gondnokság alá helyezési eljárást indított ellene”.

A 2013. január 29-ei rendőri intézkedésre ez a 30 napos kényszergyógykezelés adott indokot. (A panaszos látta, hogy a szomszédasszony a rendőrökkel beszél, és azt mondja, hogy a panaszost el kell vitetni.) A rendőrök betörték a kaput, lekapcsolták az áramot, így az udvarukban elhelyezett kamerákból csak az egyik akkumulátoros kamera vette fel az esetet, amelyiket nem vettek észre a rendőrök. (A másikat leverték.) A panaszos állítása szerint a rendőrök nem mondták meg, hogy miért vannak ott, pedig beszélt velük az erkélyről és telefonon is. A panaszos ezért értesítette a lányát, majd kiment lelakatolni a kaput, azonban a rendőrök a szomszédok kerítésén át beugrottak az udvarba, hátrabilíncselték a kezét, kilökdösték a kapun, majd belelökték az árokba, végül a jeges földön húzták végig a mentőautóig. Miközben a panaszost elvitték, hallotta a fia ordítását, aki a padláson volt. Amikor kihozták, hordágyon vitték, és olyan rossz állapotban volt, hogy nem is tudott beszélni. Nagyon csúnyán nézett ki: könnyezett a szeme, sírt, az orra és a nyála is folyt. Ilyen betegsége ellenére sem szokott előfordulni, ezért a panaszos biztos benne, hogy a fiát bántották, mivel a fia még az ő kérdéseire sem felelt. A panaszos állítása szerint mindkettőjüket a B. városi kórház zárt osztályára szállították, ahol hetekig voltak lekötözve. A panaszos miután távozott a kórházból, a lakásba érve észlelte a rendőrök által okozott károkat: a tört szekrényajtókat, kiborogatott ruhákat, leszaggatott tapétát.

A panaszos elmondja, hogy „ezután akikkel először beszélt, újságírók lehetettek, mert kitették őt az internetre.” A jegyzőkönyv szerint a panaszos bizonyítékként átadta a kamera felvételeit.

e) A S. városi Nyomozó Ügyészség 2013. július 31-én kelt határozatával a bántalmazás hivatalos eljárás büntette miatt indult büntetőeljárásban a nyomozást megszüntetéséről döntött, mivel a rendelkezésre álló bizonyítékok lapján bűncselekmény elkövetése nem volt megállapítható, illetve az eljárás folytatásától sem volt eredmény várható.

f) A nyomozás megszüntetéséről szóló határozat ellen a panaszos (mint sértett) panaszt jelentett be, amelyet az illetékes megyei Főügyészség elutasított. A határozat a következőket tartalmazza.

Az iratok felülvizsgálata során megállapították, hogy a jogorvoslati kérelem nem alapos. A S. városi Ügyészség az eljárása során valamennyi releváns, a feljelentés elbírálását és a tényállás maradéktalan felderítését célzó bizonyítékot beszerzett, azokat a hatályos jogszabályokkal összehangban, súlyuknak megfelelően értékelt. A panaszban írtak (misperint kábítószer és fegyvert kerestek náluk) semmivel nem támaszthatóak alá, erre vonatkozóan egyetlen utalás sincs a keletkezett iratokban. Annak megítélése, hogy jogszerűen rendelték el a panaszos 30 napos elmemegfigyelés céljából a kórházba történő utalását, nem a büntetőügyekben eljáró hatóságok feladata. Erre vonatkozóan külön jogszabály biztosít jogorvoslati lehetőséget, erre a nyomozás nem terjedhet ki. Az intézkedés során okozott károkkal kapcsolatban a végzés kifejtette, hogy a panaszos órákon keresztül nem engedte be a városi rendőrkapitányság rendőreit, ezért a TEK munkatársai a rájuk vonatkozó jogszabályi felhatalmazás alapján alkalmazták azokat a kényszerintézkedéseket, amelyeket az adott szituáció miatt szükségesnek, indokoltnak és egyben elégségesnek tartottak annak érdekében, hogy a bírói végzésben foglaltakat végre lehessen hajtani. Arra vonatkozóan semmiféle adat nincs az

iratokban, hogy a házban az intézkedő rendőrök leszaggatták volna a tapétát, feltépték volna a lambériát, szekrényeket törtek volna össze, így a panasz ezen részben sem megalapozott. Különös tekintettel azért nem lehet megalapozott, mert a panaszos a házba 30 nap után tért vissza, ezeket a körülményeket csak akkor észlelte, maga hivatkozott erre tanúvallomásában, ezért nyilván nem láthatott olyat, hogy az intézkedő rendőrök rongálnak a házban.

5) A panaszos 2013. november 4-ei panasz-kiegészítésében előadja, hogy minden korábbi rendőri intézkedésre az adott okot, hogy ő 2009-ben feljelentette szomszédait áramlopás miatt, akik ezért összejártsanak a rendőrökkel, hogy a lopás ne derüljön ki. A feljelentésére azóta sem kapott választ. Állítása szerint a szomszédai „rá vannak csatlakozva az ő vezetékére és lopják az áramot”.

a) A beadványhoz a panaszos mellkelt az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalából érkező 2013. szeptemberi válaszlevelét, amelyben arról tájékoztatják a panaszost, hogy az alapvető jogok biztosa nem vizsgálhatja bíróság és az ügyészség tevékenységét. Arról is tájékoztatták a panaszost, hogy a rendőri intézkedések miatt az eljáró rendőri szerv vezetőjéhez, vagy a Testülethez fordulhat panaszával. A panaszos által mellékelt, 2013. július 31-én történt előállítás időtartamáról szóló igazolás szerint a panaszos már panasszal élt az intézkedéssel szemben. Az alapvető Jogok Biztosa felhívta a figyelmet arra, hogy akkor fordulhat ismételen a panaszos a Hivatalához, amennyiben a panaszát nem bírálja el, vagy annak eredményével nem ért egyet.

b) A panaszos az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalában 2013. szeptember 30-án újra előadta az ügyvel kapcsolatos panaszát. A panasz mellékleteként csatolt beadvány a 2013. július 31-én foganatosított rendőri intézkedés körülményeit tartalmazza. A beadványban a panaszos a rendőri intézkedést és az ellene indult büntetőeljárás jogalapját sérelmezi. A panaszos előadta, hogy őt a rendőrök rendszeresen igazoltatják, zaklatják. A beadvány arra is kitér, hogy a panaszos több alkalommal is volt elmeorvosi vizsgálaton, mivel a gyámhivatal 2010-ben gondnokság alá helyezési eljárást kezdeményezett vele szemben, ami azóta is folyamatban van. A panaszos kérése arra irányult, hogy a hatóságok zaklatása szűnjön meg, és nyomozzák ki, hogy a terhére rótt bűncselekményeket nem követte el.

III.

1) A Testület ezt követően megvizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek elbírálására rendelkezik hatáskörrel.

A Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőeljárásügyi feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

Ezen rendelkezések alapján a Testület hatáskörébe tehát kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A (3) bekezdés értelmében az (1) bekezdésben meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképese személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdésének a panasz benyújtásakor hatályos szövege szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemtől később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

a) A panaszos a beadványa egy részében a családjá, illetve a szomszédok közt elmergesedett viszony kapcsán előforduló szabálysértések nyomán indult szabálysértési eljárásokat kifogásolta.

A panasz ezen részei több szabálysértési eljárással függnek össze, amelyre a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény vonatkozó rendelkezései az irányadók. A fent idézett hatásköri szabályokból az következik, hogy a Testületnek nem áll módjában felügyeletet gyakorolni a rendőrség azon tevékenysége felett, amelyet nem az Rtv., hanem más jogszabály, így a Szabs. tv. alapján végez, azaz a hatásköri rendelkezés alapján a Testület nem vizsgálhatja, hogy a panaszos követett-e el szabálysértést, indokolt volt-e vele szemben a szabálysértési eljárás megindítása, valamint a bírság kiszabása.

A Testület a panasz ezen részében hatáskörének hiányát állapította meg.

b) A panaszos a beadványai jelentős részében a vele szemben megindított, cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezési gyámhatósági és bírósági eljárást, elmeállapotának megfigyelését, az elmeorvos-szakértői vizsgálat jogosultságát és eredményét kifogásolta.

A Testület a fentebb hivatkozott hatásköri szabályok értelmében csak a rendőrség munkája során felmerült szabálytalanságok vizsgálatára jogosult, ezért nincs lehetősége, hogy a bíróság és gyámhatóság eljárását felülvizsgálja, mivel az ezzel kapcsolatos szabályokat nem az Rtv., hanem a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény, a polgári

perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint más külön jogszabályok (gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997. (IX. 10.) Korm. rendelet) tartalmazzák.

A Testület a panasz ezen részében is hatáskörének hiányát állapította meg.

c) A panaszos a 2013. július 31-én történt előállításával kapcsolatban panasz tett az intézkedést foganatosító rendőrkapitányságon és azt R. városi Rendőrkapitányság vezetője a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) és Rtv. rendelkezéseire figyelemmel kivizsgálta, és elutasította.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrség a panaszos által a hozzá benyújtott panaszt jogerősen elbírált, a panasz ezen részében a Testület az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a hatáskörének hiányát állapította meg.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a hatáskörébe tartozó, (az intézkedést foganatosító rendőrkapitányság által *érdemben* el nem bírált) panaszt határidőben terjesztették-e elő.

A konkrét esetben a panaszos egyrészt a rendőrök vele szemben tanúsított eljárását sérelmezi, másrészt az autista fiával szemben végrehajtott intézkedéseket is kifogásolta, amelyekre 2013. január 29-én került sor otthonukban.

A panaszos fia nevében előterjesztett kifogásait a Testület az Rtv. 92. §-ának (3) bekezdésében rögzített rendelkezés alapján vizsgálhatónak minősítette, tekintettel arra, hogy a csatolt iratokból megállapítható volt, hogy a panaszos fiát a B. városi Bíróság 2002-ben jogerőre emelkedett ítéletével cselekvőképességet kizáró gondnokság alá helyezte, a gondnoki tisztséget édesanyja (a panaszos) látja el.

Ugyanakkor a Testület megállapította azt is, hogy a sérelem felismerése – annak jellegéből fakadóan – egybeesett az intézkedés foganatosításának időpontjával, de az legkésőbb az intézkedés befejeztével, azaz 2013. január 29-én bekövetkezett. (Ezt támasztja alá az a tény is, hogy a panaszos lánya még aznap panasszal fordult az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, amelyet az – érintettség híján – érdemi vizsgálat nélkül elutasított.) Tekintettel arra, hogy az iratok tartalmazzák, hogy az intézkedést követően a panaszost 30 napra elmemegfigyelés céljából a helyi kórházba szállították, a húsznapos határidő is csak ennek lejártá után kezdődött el, azonban a panaszos a húsznapos határidőt jóval meghaladóan, csak 2013. október 24-én fordult panaszával a Testülethez, miután egy későbbi (2013. július 31-én történt) intézkedéssel kapcsolatban a Testület arról tájékoztatta, hogy azt nem jogosult vizsgálni.

Mindezek okán megállapítható, hogy a 2013. január 29-ei intézkedés vonatkozásában a panaszos beadványa elkésett.

A Testület megjegyzi, hogy a panaszos azon sérelmét, miszerint őt és fiát az előállításuk során bántalmazták, illetve az intézkedés során a rendőrök a lakásukban kárt okoztak, az illetékes

megyei Főügyészség – a panaszos, mint sértett a nyomozás megszüntetéséről rendelkező határozat elleni panaszát – kivizsgálta.

IV.

A Testület a panaszos beadványának elbírálására nem rendelkezik hatáskörrel, illetve elképzeltsége miatt érdemben nem vizsgálhatta.

A panaszos által előterjesztett panaszbeadvány egyebekben nem tartalmaz olyan rendőri intézkedésre történt hivatkozást, amelyre az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján a Testület hatásköre kiterjed.

A Testület a fentiekre figyelemmel a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2013. november 26.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZTÜLET